

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. An per vim, seu coactionem absoluta[m] contractus, aliisque actus
vitientur; & quomodo probanda sit violentis, & amissa per illam?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

aliquibus pertinere censetur, præsentim, si minas tales exequi solitus sit, qui minatur.

§. II.

An per vim, seu coactionem absolutam contractus, aliquis actus vitientur; & quomodo probanda sit violentia, & amissa per illam?

TAlia per vim absolutam & injustam extorta ipso jure & facto nulla esse, certa est omnium sententia, & satis eam probat, quod nullo modo talia gesta vim absolutam passio voluntaria sunt, præsentim si exterius etiam, quantum potest, resistat. Probari autem debet violentia illata, si de hac non constet, per testes vel judicia violentiam præsumptionem inferentia, ita ut non sufficiat solum juramentum conquerentis, juxta receptam glossam in c. final h.t. V. patefacta. Quia delicta liquida probari debent. Si vero de rebus per violentiam ablatis non constet, & de eorum quantitate, ac justi materia dubitatur, potest hæc probari per juramentum lèse partis, ita tamen, ut prius praecedere debeat taxatio Judicis, auditio lèso, cui postmodum juramentum deferratur, quo juret, tantum sibi damnum, & non minus illatum fuisse, ad quod compensandum condemnetur.

§. III.

An, & quomodo metus vitiet contractus, aliosque actus etiam juramento confirmatos?

Pleraque acta & gesta, quorum metus gravis & injuste ab extrinseco, ad extorquendum actum tam incussus, cœla fuit, ipso jure tam naturæ quam po-

sitivo lunt valida; rescindi tamen possunt, & debent per actionem quod metus causa, sive per restitutionem in integrum. Ita communissima Theologorum, Canonistarum, & Legistarum sententia, & ex eo satis probatur, quod metus talis non tollat simpliciter voluntarium, ne cogatur dicere etiam ea, quæ à metu intrinseco, aut à metu justè incusso proveniunt, nulla esse, quod nemo dixerit, cui sententia e. Abbas 2. b. t. & plurima alia jura suffragantur; & quamvis in contrarium pro nullitate taliter gestorum multa etiam tam jura quam argumenta afferantur, ea tamen vel de specialibus tantum casibus intelligenda sunt; vel volunt tantum, efficacia non esse talia metu exorta, cum rescindi possint; vel de illis casibus tantum intelligi debent, ubi dolus intervenit, vel volunt tantum, quod auctio decur ad rescindendum, contractu v.g. metum passo, &c. quod si tamen talis contraetus metu gravi extortus juramento confirmatus sit, servari ille debet, si sine dispendio æternæ salutis servari possit, prout accipitur ex e. Ad aures 3. & c. Cum dilectus b. b. t. absque spe relaxationis facilè obtainendæ, nisi hoc ipsum juramentum gravi metu extortum fuerit, quo in casu non tantum facilis relaxatio à Judice Ecclesiastico obtinebitur, si petatur, sed ipse Judex ex officio juramentum tale remittere debet, & rescindere postmodum contractum, &c. ita tamen, ut semper etiam talia metu extorta juramenta, si servari debeat, strictæ sint explicationis.

¶(O)¶

D d 2. §. IV. Quæ